

2. Zakres działania Dyrektora Parku określi Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

3. Organem doradczym Dyrektora Parku w zakresie zarządzania Parkiem jest Rada Kampinoskiego Parku Narodowego, powołana przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, który określi zakres jej działania, skład i organizację.

§ 8. Upoważniony personel Parku ma prawo do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79) za wykroczenia popełnione na obszarze określonym w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 9. 1. Wydatki związane z działalnością administracji Parku pokrywane są z budżetu centralnego.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może wprowadzić obowiązek opłat za korzystanie z urządzeń Parku.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

92

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach handlowych.

Na podstawie art. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw oraz zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego:

- 1) obrotu towarowego (handlu hurtowego, detalicznego, skupu i zbytu),
- 2) przemysłu gastronomicznego,
- 3) produkcyjnych, podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego,
- 4) nieprzemysłowych, podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, nadzorowanych przez Zjednoczenie Leśnej Produkcji Niedrzewnej,
- 5) podległych Ministrowi Komunikacji, nadzorowanych przez Centralny Zarząd Przedsiębiorstw Usługowych „Orbis”,
- 6) „Zakładów Usług Radiotechnicznych” podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego,
- 7) usługowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego w zakresie objętym przepisami §§ 9 i 13, z wyłączeniem przedsiębiorstw transportu, — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, które osiągnęły w roku 1958 zysk nie mniejszy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w roku 1958 i przy tym wykonały plan zysku tego roku — dokonują odpisu na fundusz zakładowy w wysokości obliczonej zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik do rozporządzenia i zależnej od stosunku, w jakim pozostaje zysk osiągnięty w roku 1959 do zysku osiągniętego w roku 1958.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnęło w roku 1958 planowanego zysku, dokonuje odpisu na fundusz zakładowy w wysokości obliczonej zgodnie z tabelą, o której mowa w ust. 1, i zależnej od stosunku, w jakim pozostaje zysk osiągnięty w roku 1959 do zysku planowanego na rok 1958.

3. Przedsiębiorstwa, które w roku 1958 były deficytowe, dokonują odpisu na fundusz zakładowy w wysokości 20%

kwoty, o którą poprawiono wynik w roku 1959 w porównaniu do straty poniesionej w roku 1958 lub do straty planowanej na rok 1958, jeżeli jest ona niższa od straty rzeczywiście poniesionej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w przedsiębiorstwach rentownych, w których zysk osiągnięty w roku 1958 był niższy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w roku 1958.

§ 3. 1. Jeżeli plan na rok 1959 przedsiębiorstwa, o którym mowa w § 2 ust. 1, zakłada zmniejszenie zysku w stosunku do roku 1958, właściwy minister może ustalić, że odpisu na fundusz zakładowy dokonuje się w wysokości obliczonej zgodnie z tabelą (§ 2 ust. 1) zależnej od stosunku, w jakim pozostaje zysk osiągnięty w roku 1959 do zysku planowanego na ten rok.

2. Jeżeli plan na rok 1959 przedsiębiorstw planowo deficytowych oraz przedsiębiorstw, które w roku 1958 osiągnęły zysk w wysokości niższej od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w roku 1958 zakłada pogorszenie wyniku w stosunku do roku 1958, właściwy minister może ustalić, że odpisu na fundusz zakładowy dokonuje się w wysokości 20% poprawy wyniku 1959 r. w porównaniu do wyniku planowanego na ten rok.

3. Zasady ustalone w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw nowo powstałych lub powstałych w wyniku reorganizacji.

4. Właściwy minister może w porozumieniu z Ministrem Finansów rozciągnąć zasady ustalone w ust. 1 i 2 na inne przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1.

§ 4. Odpisy na fundusz zakładowy, dokonane zgodnie z przepisami § 2 ust. 1 i 2 i § 3 ust. 1 nie mogą być wyższe od zysku osiągniętego w 1959 r.

§ 5. Właściwi ministrowie w drodze zarządzeń w terminie jednego miesiąca od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ustalą zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia, że poprawa wyników uzyskana została kosztem obniżenia poziomu obsługi konsumenta.

§ 6. Niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”, koryguje się wyniki wykonane bądź planowane przedsiębiorstw roku 1958 i 1959, stanowiące podstawę do wyliczenia odpisów na fundusz zakładowy, o sumy z innych tytułów uznanych za uzasadnione przez właściwego ministra.

III. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wydatki obciążające fundusz zakładowy.

§ 8. Właściwy minister może ustalić w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, że w przypadku istotnych zmian w działalności przedsiębiorstwa, utrudniających porównanie wyników osiągniętych w roku 1959 z wynikami roku 1958 lub z wynikami planowanymi na rok 1959 przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego, i zezwolić mu na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników do wysokości 2% wykonanego w roku 1959 osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. W przedsiębiorstwach usługowych, o których mowa w § 1 pkt 7, jednostka nadrzędna może wyrazić zgodę na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników do wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu przedsiębiorstwa i rocznych sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiągnęło w swojej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

3. Przedsiębiorstwu wymienionym w ust. 1 jednostka nadrzędna może zezwolić w okresie pierwszych trzech kwar-

tałów 1959 r. na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

4. Wydatki, o których mowa w ust. 3, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa. Nagrody wypłacone w okresach kwartalnych potrąca się od rocznej sumy nagród ustalonej zgodnie z przepisem ust. 1.

5. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w ust. 1, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości nie przekraczającej 0,2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac, z zaliczeniem tych wydatków na straty przedsiębiorstwa.

IV. Przepisy końcowe.

§ 10. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić w terminie jednego miesiąca od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli będzie to niezbędne dla skuteczniejszego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 11. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 12. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 13. W przedsiębiorstwach objętych przepisami rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. (poz. 92).

TABELA WYSOKOŚCI ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY

Za osiągnięcie zysku w roku 1959 w porównaniu do zysku w roku 1958 lub zysku planowanego na rok 1959 (%)	% osobowego funduszu płac wykonanego w roku 1959
80,0	0,2%
80,1 — 90,0	0,12% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 80%
90,1 — 99,9	0,16% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 90%
100,0	3%
100,1 — 154,9	0,1% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 100%
155,0	8,5%
155,1 — 179,9	0,05% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 155%
180,0	9,75%
ponad 180	0,02% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 180%